

BREU NOTICIA DE MIGUEL HERNANDEZ

El 28 de març d'enguany es compliren trenta anys de la mort de Miguel Hernández. Nat a Oriola el 30 d'octubre de 1910, tingué una dura infància fent de pastor de cabres. A les nits llegia, barrejats, els clàssics castellans i els novel·listes barats de l'època. Somniador i romàntic, fa una escapada a Madrid, que fracassa

del tot. De tornada al poble, i gràcies a l'ajut de Ramon Sijé, publica el seu primer llibre de poemes "Perito en lunas" (1934) i, a Madrid, l'acte sacramental "Quién te ha visto y quién te ve...". L'any 1935 es trasllada de nou a Madrid, on ara li somriu la fortuna i publica els llibres de poemes "El rayo que no cesa" (1935) i, més tard, "Viento de pueblo" (1937). Destacat a la guerra per la seva actuació de propaganda política republicana per mitjà del teatre i de la poesia, ("El hombre acecha") és detingut un cop acabada la lluita i condemnat a mort, pena que més tard li és commutada per trenta anys de presó. Deprés de resseguir un itinerari de penals, mor al d'Alacant, víctima de la tuberculosi.

La poesia de M. H. és potser la més sentida i sincera de tota la lírica castellana del segle vint, deixant de banda, és clar, la seva primera etapa gongorina, fruit de les seves lectures dels clàssics. El seu primer gran poema és l'elegia a Ramon Sijé, on el dolor per la mort de l'amic li fa dominar la paraula i aconseguir d'introduir-se al sentiment del lector. La seva poesia amorosa, primer eròtica i violenta, tancada en la forma clàssica del sonet, de gran ardidesa, va deixant el seu muntatge fins a convertir-se només en sentiment i emoció poètica. Es el camí que va des de "El rayo..." fins a la seva obra culminant, el "Cancionero y romancero de ausencias", escrit a la presó sobre paper higiènic. El "Cancionero..." és un dels més grans poemes d'amor i de dolor. D'amor a la dona i als homes: és el fruit d'una ànima turmentada que busca el consol.

El seu teatre és inferior. La millor obra, "El labrador de más aire", amb influències de Lope, interessa pel seu caràcter de revolta social però xoca que faci ús per aquesta temàtica del ja desacreditat teatre en vers.

Bibliografia assequible de Miguel Hernández:

Poesia: "Poesias" (antologia). Temas de España. "Taurus", 1970. **Perito en lunas.** Poemas de adolescencia. "Losada". Buenos Aires, 1971. **El rayo que no cesa**, "Viento de pueblo", "El silbo vulnerado", 1970. **Cancionero y romancero de ausencias**, **El hombre acecha**, 1963. **El rayo que no cesa.** "Austral". Madrid, 1969.

Teatre: **El labrador de más aire.** "Cuadernos para el diálogo". Madrid, 1969.

P. A.

11